

Padesátka

Časopis k padesátému výročí
založení ZŠ Za Nádražím

Stručná historie školy

- Slavnostně otevřena 3.9.1972
- Prvním ředitelem byl Jiří Sláma
- Jmenovala se po Antonínu Zápotockém
- Stavba i s vybavením stála 17 milionů korun
- V 1. školním roce navštěvovalo školu 456 žáků v 17 třídách a učitelský sbor se skládal z 21 učitelů
- Do školní družiny chodilo 120 dětí

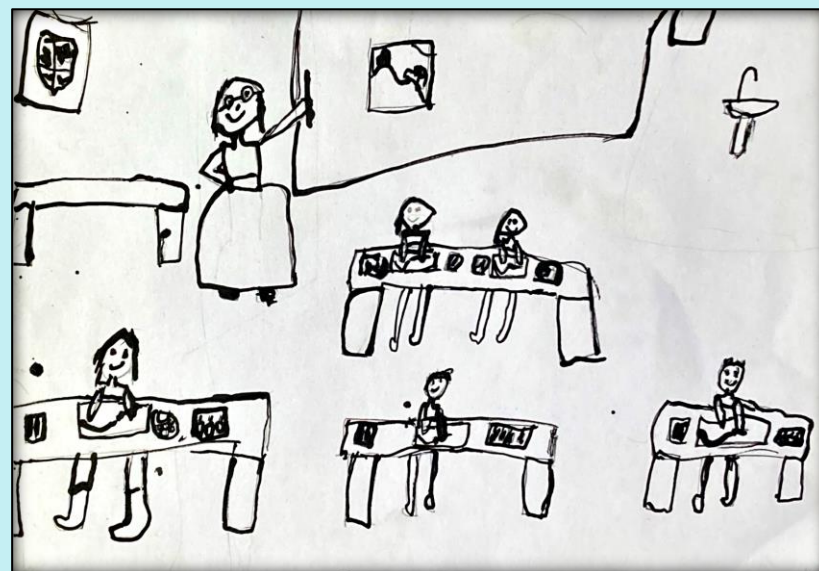

Stručná historie školy

- Přístavba nového pavilonu s kapacitou 6 tříd byla zahájena roku 1989.
- Ve školním roce 1982/1983 byla prvně otevřena sportovní třída se zaměřením na volejbal pro dívky a hokej pro chlapce, další rok byla otevřena znovu, ale již bez hokejistů.
 - Volejbalová třída pro chlapce vznikla ve školním roce 1999/2000.
- Třída s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných vznikla ve školním roce 1987/1988. Tato třída nebyla poprvé otevřena roku 2001 především kvůli odchodu talentovaných žáků na víceletá gymnázia.

Obrázky žáků 1. stupně

Rozhovor s pí. učitelkou Evou Zálahovou

Kdy jste navštěvovala školu Za Nádražím?

V letech 1972-1975.

Líbilo se vám tehdy ve škole?

Moc ne, líbila se mi stará škola na Špičáku, protože odjakživa mám vztah k historii. Tam byly pro mne jako dítě tajuplné prostory, kam se nemohlo, ale něco se tam určitě skrývalo - nahoře směrem k půdě, úplně dole pod šatnami.

Snažila jsem se tajně projít schodišti zakončenými většinou zamčenou mříží. Přímě to lákalo k prozkoumání.

Budova nové školy byla prostě paneláková, jednoduchá a přehledná. Nic záhadného.

Jaká byla školní jídelna?

Jako všude. Některé jídlo bylo dobré, některé ne. Maso bylo určitě méně kvalitní než dnes. Ale mám dojem, že bylo víc sladkého, kuchařky připravovaly různé poháry apod.

Rozhovor s pí. učitelkou Evou Zálohovou

Který učitel vám nejvíce utkvěl v paměti a proč?

Těch učitelů, na které vzpomínám, byla většina. Ale nejraději jsem měla já a asi i většina mých spolužáků „soudružku“ učitelku Věru Bártovou. Byla mladá, hezká, usměvavá a energická. Učila tělocvik a chemii. V chemii jsme často dělali pokusy, smrdělo to pak po celé škole. Při tělocviku jsme se při dobrém i špatném počasí věnovali atletice. Například se často běhalo kolem školy, protože tělocvičny nebyly včas hotové a i později se musely několikrát předělávat špatně položené podlahy. Věnovali jsme se i gymnastice a míčovým hrám. Hřiště u školy se hodně využívalo, kolem stály mantinely a v zimě školník plochu postříkal vodou a bruslilo se tam.

Jak se škola proměnila od dob, kdy jste do školy chodila?

Přibyl celý jeden pavilon. Škola je zateplená, vypadá mnohem líp. Vnitřní vybavení také. Po technické stránce se to s dobou před padesáti lety nedá srovnat. Počítače tehdy samozřejmě nebyly. Žáků a učitelů také přibýlo. Vztah učitelů a žáků je narovnanější, už není tak přísný a nesmlouvavý. O přestávkách je větší volnost, nikdo nemusí povinně kroužit o velké přestávce po jedné chodbě. Je prostě větší svoboda žáků, ale i učitelů.

Rozhovor s pí. učitelkou Evou Zálahovou

Jaké mimoškolní aktivity nabízela škola a které jste navštěvovala?

Vím, že byl kroužek mladých chemiků, fotografů, modelářů, školní kapela, čtenářský kroužek, atletický, stolní tenis a asi ještě další. Hrála jsem na kytaru ve školní kapele, věnovala se atletice a stolnímu tenisu. Skoro všechny holky jsme v osmičce a devítce chodily v pátek odpoledne po škole na míčové hry, ty vedla právě Věra Bártová (vdaná Dvořáková).

Proč jste si vybrala právě tuto školu i jako učitelka?

Dostala jsem nabídku a velmi ráda jsem ji přijala. Mám k této škole prostě dobrý vztah.

Rozhovor s pí. učitelkou Evou Zálahovou

Jak se proměnili žáci za dobu vaší praxe?

Dříve (ve 20.století) žáci tolik nepřemýšleli, zda je baví něco udělat a zda to budou později potřebovat. Měli to udělat, tak to prostě splnili. Byli zvyklí víc dělat, bavit se a spolupracovat jako celá třída. Dnes jsou děti větší individualisté. Třída, která celá táhne za jeden provaz, to je dnes spíš výjimka. Je fajn, že se už většinou nebojí a dovedou se ozvat. Dnes stejně jako tehdy jim občas chybí pravdomluvnost a upřímnost.

Co se vám stalo nejzábavnějšího (v učitelské praxi)?

Nejzábavnější ve škole je, když učitele i žáky baví nějaká činnost tak, že zapomenou na čas. Něco objevovat, udělat, domyslet, to je největší zábava. Stejně je to i ve sportu a umění, to jste snad zažili, že jste při nějaké činnosti zapomněli na všechno kolem. A hodně fajn jsou různé exkurze, výlety, společné akce, společný smích.

Rozhovor s pí. učitelkou Evou Zálahovou

Který žák vám nejvíce utkvěl v paměti a proč?

My učitelé si nejvíc pamatujeme dva druhy žáků. Ty zlobivé potíživé a ty, kterým jde skvěle vše na co sáhnou a většinou i umějí pomoci ostatním. Takže si pamatuji konkrétní žáky, s kterými jsem musela překonat nějaký problém a samozřejmě ty, kteří vynikali v předmětech, které jsem učila.

A potom ještě v paměti utkví děti, které prostě vynikají v něčem dalším. Bývá to opravdová pracovitost, samozřejmá ochota komukoliv pomoci, příjemná milá osobnost, velký umělecký talent či dar mít „zlaté české ručičky“.

Co byste popřála naší škole?

Naší škole přeji, aby i nadále co nejlépe rozvíjela své žáky v tom, co jim jde i nejde, v tom, co upotřebí v životě i v tom, co zdánlivě neupotřebí. Aby se vědělo, že v naší škole je příjemná pracovní atmosféra a učí v ní lidé, kterým na žácích a žákyních záleží. Úspěšné učení bude možné jen tehdy, když celé společnosti a konkrétním lidem bude opravdu jasné, že na škole a vzdělání záleží budoucnost jednotlivců i celého národa.

Obrázky žáků 1. stupně

Rozhovor s pí. Ředitelkou

Porovnejte školu, na kterou jste chodila, a kterou vedete.

Za svůj život jsem vystřídala několik typů škol od málotřídky, přes 2. stupeň základní školy, gymnázium až po pedagogickou fakultu. Do všech jsem chodila ráda a všude se mi líbilo (asi už jsem tušila, že pobývat ve škole budu celý svůj život). Nechci se pouštět do srovnávání výuky nebo možností pro žáky, které v tak odlišných dobách byly samozřejmě jiné. Zcela zásadní je rozdíl ve svobodě společnosti, o tom se učíte v dějepise, a já jsem moc ráda, že vy totalitní režim v naší zemi znáte už jen z vyprávění. Pro mě je asi další důležitý rozdíl v barevnosti, v barevnosti výzdoby, v barevnosti oblečení, v barevnosti názorů, v barevnosti příležitostí a v barevnosti přístupů.

Věřím, že se v takto „barevné škole“ nám všem hezky žije.

Dovedete si představit, že byste dělala něco jiného a co?

Nikdy (ani v dětství) jsem si nepřála být nikým jiným než paní učitelkou 😊. Takže ne, nechtěla bych dělat nic jiného. Kdybych se měla znovu rozhodovat o tom, jaké povolání si zvolím, volila bych stejně.

Rozhovor s pí. Ředitelkou

Jaký je rozdíl mezi prací ve vedení školy a učením?

Je to práce s lidmi, jen už ne pouze se žáky (a rodiči), ale i s učiteli. Je to práce proměnlivá, občas nevyzpytatelná (ve třídě i ve sborovně se pořád něco děje 😊) a tvůrčí (žáci i učitelé mají spoustu nápadů). Takže nejzásadnějším rozdílem je velké množství administrativních prací, které řízení školy přináší.

Jaké máte se školou plány do budoucna?

Především si přeji, aby žáci, učitelé i ostatní pracovníci školy byli ve škole spokojeni. Abychom se všichni uměli k sobě ohleduplně chovat a užívali si toho, že se můžeme učit i pracovat v tak příjemném prostředí. Ve škole jsme zrealizovali spoustu vylepšení a úprav, ale plánů na další změny máme ještě dost. Nebudu je teď tady vyjmenovávat, ale věřte, že jsou všechny zaměřeny na zlepšení kvality výuky a prostředí ve škole i mimo ni. Určitě se máte na co těšit.

Rozhovor s pí. Ředitelkou

Jaké je vaše oblíbené místo ve škole?

Nejraději mám prostranství před hlavním vchodem do školy. Těší mě, že se nově vysazeným stromům a keřům dobře daří, a že se o ně někteří z vás hezky starají. Líbí se mi, jak je zvenčí opravená naše škola, a že z otevřených oken slyším čilý ruch ze tříd. A úplně nejradši jsem, když se u vchodu zdravím s vámi, žáky, kteří spěchají dovnitř a už se těší na své spolužáky a učitele.

Co byste chtěla popřát naší škole?

Spoustu dalších spokojených let se zvědavými a vnímavými žáky, moudrými učiteli a ostatními zaměstnanci. Školu tvoří lidé, přála bych jí, aby v té naší byli takoví, kteří se budou učit a pracovat s chutí a budou hrdi na to, že jsou součástí základní školy „Za Nádražím“.

Obrázky žáků 1. stupně

Něco k pobavení

Stupeň naší školy je...

Příjmení 1. ředitele školy je...

Naše škola slaví... narozeniny

Začátek a konec hodiny ohlašuje...

Žáci mají nejraději...

Naši školu zřizuje...

Příjmení 2. ředitele školy je...

Od 1. třídy se učíme... jazyk

Škola sídlí ve městě...

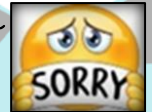
Prezident, po kterém byla naše škola
pojmenovaná se jmenuje Antonín

Minikurz francouzštiny

I na naší škole se několik let vyučovala francouzština jako druhý cizí jazyk.
Pojďte se naučit některé základní užitečné výrazy a slovíčka 😊

• Salut. [saly] AHOJ 😊

• Pardon. [pardɔ̃]

• oui ['wi]   non [nɔ̃]

• Bonjour! [bɔ̃ʒur]

• Ça va ? [sa va] MÁŠ SE? Ça va bien. [sa va bjɛ̃] MÁM SE DOBŘE.

• S'il vous plaît. [silvuple] PROSÍM VÁS.

Minikurz francouzštiny

- Merci. [mersi]

„Merci je moje DĚKUJI...”

- L' école [ekol]

school schola Schule школа ŠKOLA

- Comment tu t'appelles? [kɔmɑ̃ ty tapel] JAK SE JMENUJEŠ?

- Je m'appelle _____ [žə mapel _____]

JMENUJI SE _____

Minikurz francouzštiny

- A co takhle dny v týdnu? Který máte nejradši? Vendredi?

lundi	mardi
[čti Indi]	[čti mardi]
mercredi	jeudi
[čti merkrdi]	[čti ždi]
vendredi	samedi
[čti vandrđi]	[čti samdi]
dimanche	
[čti dimanš]	

- Některá slovíčka můžete vyvodit i z jiných jazyků, které už znáte... Pokuste se seřadit názvy měsíců:

1. leden	_____	janvier
2. únor	_____	juillet
3. březen	_____	avril
4. duben	_____	mars
5. květen	_____	septembre
6. červen	_____	juin
7. červenec	_____	février
8. srpen	_____	août
9. září	_____	mai
10. říjen	_____	décembre
11. listopad	_____	novembre
12. prosinec	_____	octobre

Minikurz francouzštiny

- Naučte se počítat do deseti...

un deux

[čti d]

quatre

[čti katr]

six

[čti sis]

huit

[čti uit]

dix

[čti dis]

- Nous fêtons un anniversaire - cinquante ans de notre école! Slavíme výročí - padesát let naší školy! 😊

50

1972

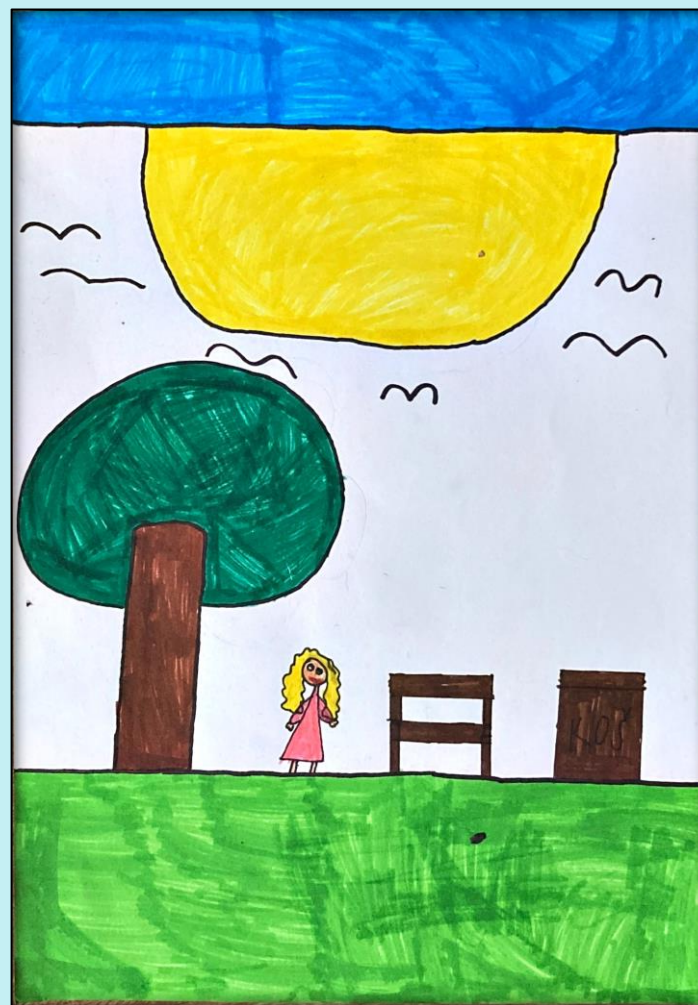
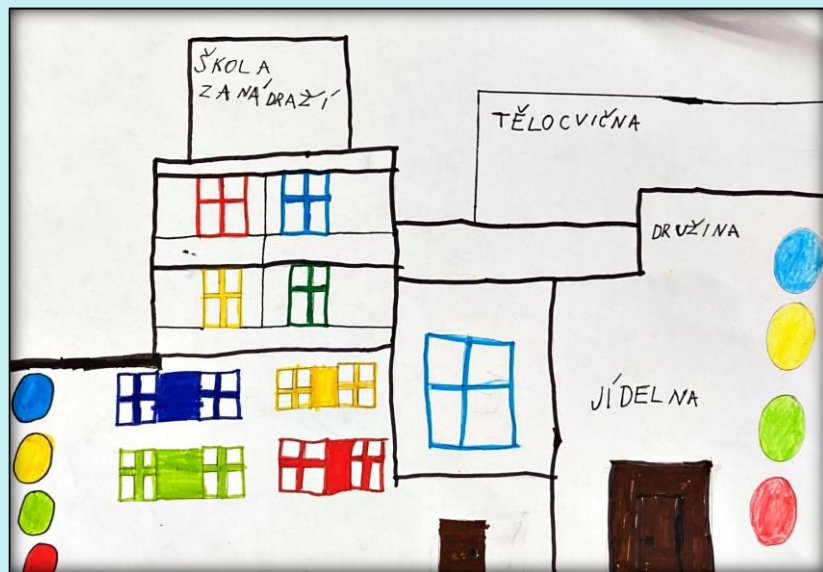
cinquante

[čti sěkãt]

Au revoir! [o R (ə) vuɑR]

Obrázky žáků 1. stupně

Přání žáků naší školy

Přeji škole
mnoho
úspěchů.

Hodně zdarů,
štěstí a
bezproblémové
žáky. :)

Aby dál
fungovala
tak, jak má.

Hodně štěstí školo,
ať máš skvělé žáky a
učitele, ať vzkvétáš a ať
žiješ školo ZŠ Za
Nádražím! Je to nejlepší
škola. Pozdravuji.

Všechno
nejlepší a
hodně hodných
žáků.

Přeji, ať se škola Za
Nádražím i nadále pyšní
svými výjimečně
nadanými žáky s různými
talenty jako doposud a
doufám v další
spoustu let školy.

Ať žije ještě
dlouho a
chodí do ní
děti rády.

Hodně
vzorných
žáků.

Aby se jí
dařilo i
dalších 50
let.

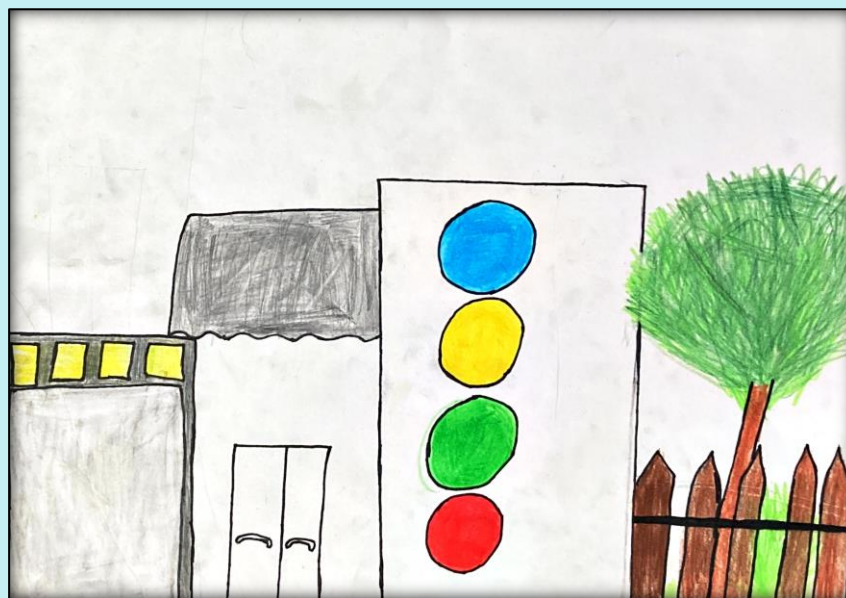
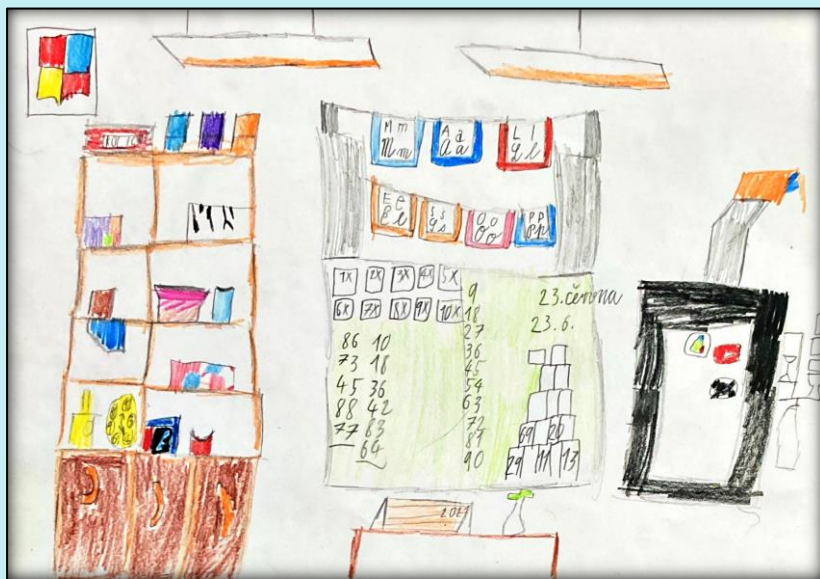
Škole přeji, aby měla
stále tak dobré žáky,
učitele, paní ředitelku a
paní asistentky. Aby ve škole
byly dobré kamarádské vztahy
mezi spolužáky, a aby do této
školy chodily další spokojené
děti minimálně dalších 50
let.

Aby tu ještě
stála dalších
padesát let :)

Hodně chytrých a
hodných dětí. Aby
škola fungovala jako
před covidem a měla
plno hodných učitelů.
A nadále šla s dobou.

Aby do této
školy chodily
děti rády.

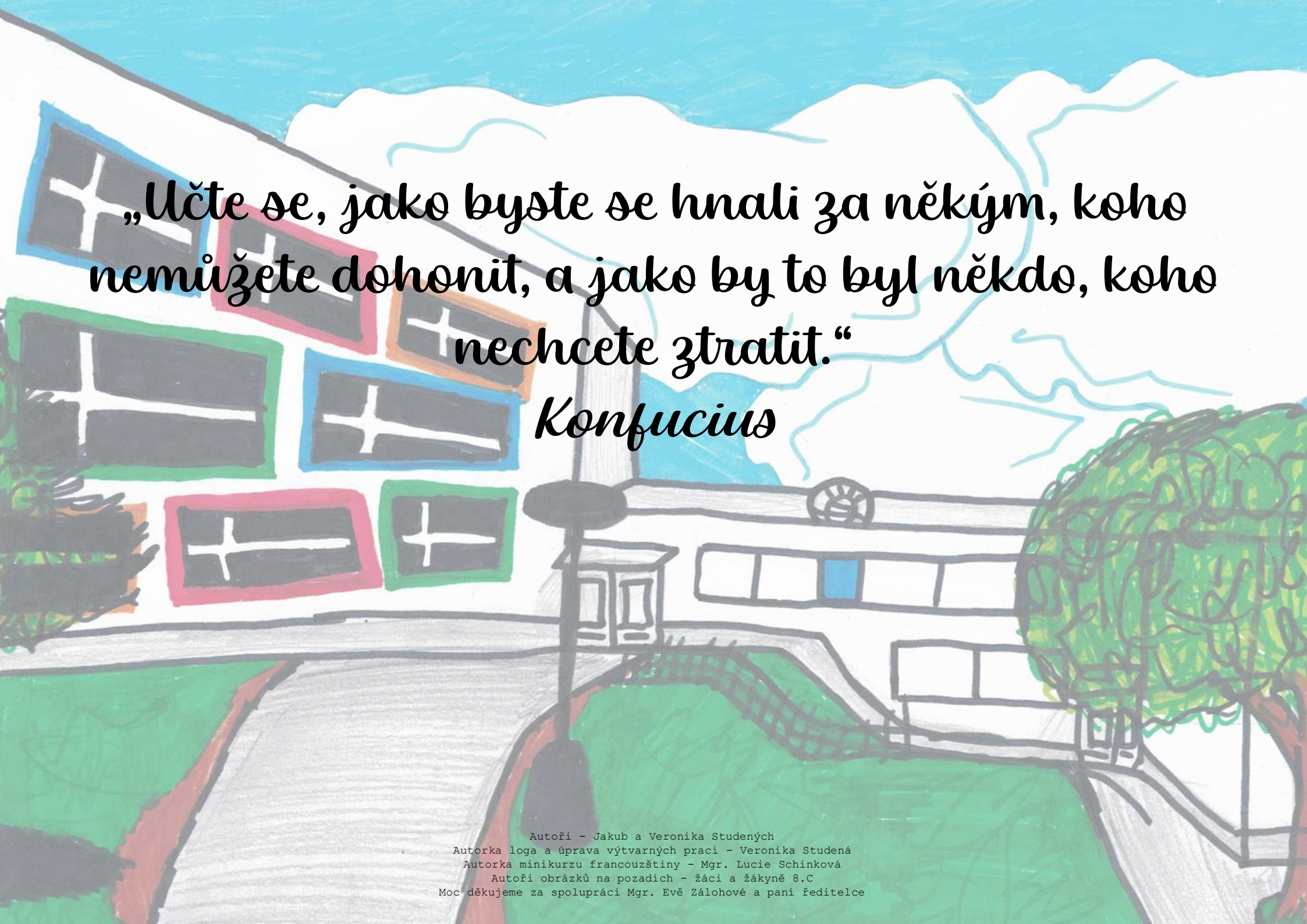
Obrázky žáků 1. stupně

QR kód na stránky školy

SCAN ME

„Učte se, jako byste se hnali za někým, koho
nemůžete dohonit, a jako by to byl někdo, koho
nechcete ztratit.“

Konfucius

Autoři - Jakub a Veronika Studených
Autorka loga a úprava výtvarných prací - Veronika Studená
Autorka minikurzu francouzštiny - Mgr. Lucie Schinková
Autoři obrázků na pozadích - žáci a žákyně 8.C
Moc děkujeme za spolupráci Mgr. Evě Zálhové a paní ředitelce